

Osební podatki o predsedniku nove francoske vlade. Predsednik francoske vlade narodne sloge Paul Reynaud se je rodil leta 1878. in je po poklicu advokat v Parizu. Bil je že večkrat minister in se je posebno izkazal kot izboren finančnik. Reynaud je goreč zagovornik čim tesnejšega sodelovanja med Francijo ter Anglijo.

Daladier zaupa v Boga. Bivši francoski ministrski predsednik, sedanjí vojni minister in član ožje vojne vlade Daladier je imel nedavno na tajni seji francoskega parlamenta govor, v katerem je razpravljaval o velikih nalogah, ki jih ima v sedanjih težkih časih rešiti francoski narod. Razložil je tudi svoj program, v čigar okviru naj bi se te naloge izvršile. Svoj važen in zanimiv govor je končal s temi besedami: »Moje dolžnosti so večje, kakor moje sile. Upam pa, da mi bo dal Bog dovolj moči, da jih bom mogel izpolniti.« Belgijski list »La libre Belgique«, ki o tem poroča, dostavlja to pripombo: »Od Mac-Mahona (maršala in predsednika francoske republike, od leta 1873. do 1879.) se je zdaj zgodilo prvič, da je kaka visoka službena oseba 3. republike javno izgovorila ime božje.«

Nemčija je dobila ministra za oboroževanje. Kanceler Hitler je ustvaril novo ministrstvo za oboroževanje in strelivo. Dolžnosti in pristojnosti novega ministra so določene s

posebno uredbo. Novo važno ministrstvo je poverjeno dr. Tothu, vrhovnemu nadzorniku nemških cest. Dr. Toth je zgradil pretežno večino nemških avtomobilskih cest in dovršil znano Siegfriedovo obrambno črto.

Zvonove bodo rekvirirali. Službeni list vlade v Nemčiji je objavil naredbo maršala Goeringa o ustvarjenju potrebnih rezerv (zalog) kovin, ki služijo v vojaške svrhe. V tej uredbi se tudi predpisuje, da se morajo prijaviti in oddati vsi zvonovi iz bron. Ponavlja se to, kar se je zgodilo v nekdanji Avstriji v svetovni vojni pred 25 leti — vendar ne tako hitro, takoj v prvem letu vojne.

Prostozidarji in komunisti prepovedani. To ne velja za vse države, ki še žal niso uvidele, da prostozidarji niso nič manj nevarni za obstoj in red v državi, kakor komunisti. Španija pa je to uvidela ter izdala zakon, s katerim se poleg komunistov prepovedujejo vse tajne družbe, zlasti prostozidarji. Vsaka agitacija, naperjena zoper religijo, domovino in njene ustanove, kakor tudi zoper družabni red, se ostro kaznuje.

Nove svetnice. V četrtek, 7. marca, je bil v Vatikanu tajni papeški konzistorij (zborovanje kardinalov pod predsedstvom papeža). Na tem zboru, ki se ga je udeležil tudi poljski kardinal Hlond, se je razpravljalo o važnih cerkvenih zadevah. Nato je bil javni konzistorij, ki se vrši s predpisanimi slovesnostmi in ki so se ga poleg kardinalov udeležili tudi v Rimu bivaajoči škofje in prelati ter diplomatični zastopniki. Na tem konzistoriju sta konzistorialna advokata poročala o dveh blaženih, ki bosta na letošnji praznik Kristusovega vnebohoda prištetí med svetnike. To sta Francozinja Marija Pelletier, ustanoviteljica kongregacije (verskega reda) Dobrega Pastirja za padla dekleta († 1868 v starosti 72 let), in Italijanka Gema Galgani, ki je umrla leta 1903. v starosti 25 let po zelo dolgi in hudi bolezni. V teku letošnjega leta pa bodo proglašene za blažene: na binkoštni praznik, 12. maja, Francozinja Filipina Duhesne (umrla kot misijonarka leta 1852.), dne 19. maja Španka Joahima Vedruna de Mas, ki je po zakonu, v katerem je rodila devet otrok, kot vdova stopila v samostan karmeličank ter je v strežbi bolnikom umrla za kolero leta 1854., dne 26. maja Italijanka Marija Roza, ustanoviteljica reda za strežbo bolnikom (umrla leta 1855.), dne 2. junija pa Francozinja Emilija Rodat, ki je bila rojena leta 1787., ustanoviteljica reda Sv. Družine, ki se je izključno posvetila pomoči ubogih in bolnikov.

Ali si že obnovil naročnino?

General Gort, vrhovni poveljnik angleških čet na Francoskem, odlikuje narednika za junaški čin

Nemški maršal Göring proučuje na letališču z generalom Loerzerjem zemljevid položaja

Nemška patrulja se plazi na zapadnem bojišču skozi obok mosta. Voda je nič ne ovira

Nemški vojaki pripravljajo strelivo za letalske strojnice: dolga vrsta patron na enem traku

»V svoj hlev boš sprejel petdeset vojaških konj. To je ukaz predsednika vaškega sovjeta v Balti! Kar pa tiče moje ljudi...«

»Tvoje ljudi?« mu je segel v besedo Aleksej in je pri tem nagubal čelo.

»Ti ne bo treba zanje skrbeti. Nasprotno! Niti govoriti ne boš smel z njimi.«

»Nimam nikakih želj za razgovor z njimi!« je samozavestno odvrnil Aleksej.

Častnik je osupnil. Take drznosti ni bil vajen. Jezno je rekel:

»Ti si v resnici nesramen protirevolucionaren pes. Toda pazi!«

»Nisem niti pes, niti protirevolucionar, ampak kmet, ki seje in žanje žito, katerega vi jeste!« je neustrašeno odvrnil starec.

»Bodi srečen, da ga smeš sejati in žeti!«

»V resnici?«

»Da! Ne pozabi na to, da je vse last velike sovjetske republike in ona ima pravico pregnati tebe in tvoje!«

»In kaj bi jedli jaz in moji?«

»Ne bi potrebovali hrane! Pač pa bi bili vi v hrano krokarjem in drugim živalim, ki z užitkom požro trupla naših sovražnikov... Aleksej Andrejev, zapomni si to in drži jezik za zobmi, če ti je življenje drago.«

Zadnje besede je izgovoril tako pikro, da je starec stisnil pesti. Surovo je hotel odgovoriti, a v tem trenutku je opazil ženo in Fedorja. Premagal se je in molčal.

Častnik je medtem skočil s konja in stopil k vratom. »Pokaži mi hlev!« je zapovedal osorno.

Aleksej se je umaknil.

»Tu je, poglej si ga!«

Rdečkar je prestopil prag in pogledal po hlevu na desno in levo.

»Dobro je! Svojo živino spravi v kot in pripravi prostor za vojaške konje!«

Medtem je Fedor prišel k hlevu. Stopil je k očetu in opazoval častnika.

Častnik se je obrnil in ga zagledal.

»Ta mladenič je tvoj sin?« je vprašal Alekseja.

»Da.«

»Krepak fant.«

Nekaj časa je ogledoval mladeniča, potem pa mu je rekel:

»Dobrega vojaka bi naredili iz tebe. Bi hotel iti z nami?«

»Ne! Jaz maham s srpom na polju, s kladivom pa v kovačnici.«

Častnik se je spet obrnil k očetu.

»Tvoj sin ni neumen. Čeprav je kmet, vendar izgleda pameten ko kak delavec.«

roke. Povabljeni gostje so že prispeli v hišo, toda mož jih je moral poslati proč, kajti njegova žena je bila pravkar povila trojčke. Poročil se je z njo, ko ji je bilo 17 let. V 25 letih zakona mu je dala samo enega potomca. Trojčki — tri deklice — se počutijo kakor mati dobro.

Švedski kralj je nedavno zapazil na straži pred svojim gradom novega moža, katerega je hotel o priliki pozdraviti, kakor je to njegova navada. Prilika se je kmalu nudila. »No, kako se pišete?« vpraša kralj. — »Svenson, veličanstvo.« — »In krstno ime?« — »Andree.« — »To je zelo slavno ime v zgodovini naše države. Ali kaj veste o tem velikem vašem solmenjaku?« Vojak je znal. »Da, veličanstvo! Gospod poroč-

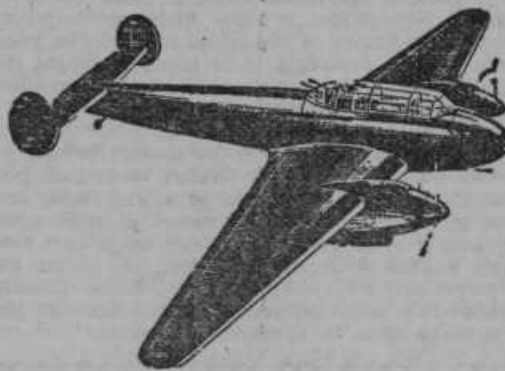
Uporabnost oglednega letala

V sedanji vojni so igrala in še bodo veliko in zelo važno vlogo različna letala. Kdor ima več in boljših letal, tisti je gospodar v zraku. Nemci so se precej dobro založili z letali, Anglija in Francija pa jih sedaj v veliki meri nabavljata v Ameriki, da popravita, kar sta prej zamudili.

V naslednjem si hočemo malo ogledati uporabnost dveh znamk letal, in sicer po enega francoskega in enega nemškega, ki igrata v sedanjih zračnih borbah veliko vlogo.

Francoska vojska razpolaga — poleg drugih — tudi z oglednim letalom, nazvanim »Martin št. 167«. To letalo se uporablja poleg oglednih poletov nad sovražnikovim ozemljem še za borbo v zraku, za napad na sovražnikove čete s strojnimi puškami ter tudi za bombardiranje. V to svrhu ima poleg dveh stalnih strojnih pušk še štiri pomožne strojne puške, v celotni šest strojne. Dalje ima letalo nameščeno brezžično sprejemno in oddajno radijsko postajo in priprave za fotografiranje. Poleg vsega ostalega more vzeti s seboj na polet še bomb za 750 kg. Letalo ima tri motorje, ki razvijejo moči za 1050 konjskih sil. Brez prestanka preleti z vsem tovorom 572 km dolgo pot v eni uri, dvigne se pa lahko 8845 m visoko.

Nemško letalo znamke »Messerschmidt št. 110« (glej sliko) ima nalogo, da napada in

preganja sovražnikove bombnike, torej je tako zvan »lovec«. Ima dva motorja, od katerih razvije eden za 640 konjskih sil moči, skupno torej 1280 konjskih sil. Bomb ne nosi s seboj, pač pa je oborožen z dvema topoma po 20 milimetrov premera. Pod motorjem pa lahko pritrjuje tudi strojne puške.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Smrt v visoki starosti. V Viniški vasi, župnija Sv. Peter pri Mariboru, je umrla Cviki Marija, roj. Kokol, posestnica-vdova. Rajna Marija je bila ena najstarejših šempetrčank, umrla je v starosti 88 let. Bila je verna, rada je hodila v cerkev, dokler je ni bolezen položila na posteljo. Pa tudi v bolnišnici je večkrat zaželela Jezusa. Kako radi smo jo imeli, je pričal njen pogreb. Kljub hudemu mrazu jo je spremljal na zadnji poti množica ljudi. Bog ji daj večni pokoj! — Na sedmimi pokopne se je nabralo 111.50 din za novo lavantinsko bogoslovje. Iskren: Bog plačaj darovalcem!

Občinski odbornik umrl pri Sv. Ani v Slov. goricah. Dne 10. marca je umrl kmet Slaček Matija iz Ščavnice. Bil je večletni občinski odbornik, zelo varčen in skrben gospodar in ves vnet za dobrobit domačega kraja. Svojim otrokom je bil skrben oče in dober vzgojitelj, vsem je pripravil lep dom. Pogreba se je udeležilo veliko rajniških prijateljev. G. župnik je pri odprtem grobu omenil, da njegovo življenje ni bilo prazno, ampak kakor nepretrgan delaven dan. Naj v miru počiva!

Heričev oče umrl v Vogričevcih pri Ljutomeru. Dne 14. marca smo položili k večnemu počitku Heričevega očeta, Heric Franca. 73 let star je podlegel srčni kapi. Vest o njegovi smrti

je pretresla vso okolico, saj ga je vsakdo vzljubil, kdor je le enkrat prišel z njim v stik. Bil je nelzrpen humorist, odličen mojster v sodarski stroki, neutrudljiv delavec še v sivi starosti in preudaren gospodar. Bil je pravi oče vsem, ki so kdaj bivali v njegovi hiši, poslom in delavcem. Pomagal je marsikateremu gospodarju v stiski. Zato ni čudno, če so se od jutra v noč zbirale ob njegovem mrtvaškem odru množice in se poslavljale od ljubljenega pokojnika. Zadnjo uslugo mu je skazala tudi lani ustanovljena galsiska četa, ki je z njim izgubila prvega člana.

Oče vinskih goric umrl pri Sv. Miklavžu pri Ormožu. Zatisnil je po dolgi in mučni bolezni svoje oči blagi štefan Jurkovič, bivši posestnik v Vinskem vrhu. Rajni štefan je bil nad 35 let zvest naročnik »Slov. gospodarja«. Če je bilo treba javno nastopiti radi svojega narodnega ali verskega prepričanja, ni nikoli podlegel in ga tudi nikomur ni zatajil. Njegovo življenje ni bilo z rožicami posuto. Imel je dosti zaprek in ovir v življenju, a je vse premagal. Bil je oče desetim otrokom, ki so že vsi preskrbljeni. Rajni štefan je bil tudi oče viničarjev. Kot bivšega svojega oskrbnika so ga tudi v velikem številu spremlili na zadnji poti. Ob navzočnosti domačih gg. duhovnikov je pevski zbor zapel pri hiši žalosti in na pokopališču ganljive žalostinke, g. Ivan

Trstenjak iz Salovec pa se je v imenu vseh poslovlil od rajnega štefana z v srce segajočimi besedami. Počivaj v miru, Ti, oče vinskih gorici — žalujočim naše sožalje!

Štirje mrljici v enem tednu pri Sv. Barbari v Halozah. Prvi je umrl vdovec Zumber Vid iz Gradišča, drugi Majcenovič Ivan, kmet iz Paradiža in bivši župan občine Sv. Elizabeta. Tretja žrtev smrti je bila bivša gostilničarka Korenjakova, Terezija Kokol, ki je umrla v Medribnikih pri svoji hčerki Tereziji, ki je učiteljica na domači šoli. Pogrebni sprevod je bil ogromen. Četrty je umrl posestnik v Cirkuljanah nad pokopališčem, ugledni krščanski mož Brodnjak Jožef. Domači g. župnik je vsakemu govoril poslovljne besede. Vsem žalujočim naše sožalje — rajnim pa večni mir in pokoj!

Smrtna kosa je 13. marca pokosila v Majšpergu posestnika in lončarja Peršuh Jakoba. Okrepčan s tolažili sv. vere je v 80. letu starosti odšel po večno plačilo. Za njim žaluje pet sinov in tri hčerke, katere je vzgojil v pravem krščanskem in narodnem duhu. Pokojnika smo ob prvem pomladnem cvetju spremili ob veliki udeležbi pogrebcev k večnemu počitku dne 15. marca. Naj mu sveti večna luč — preostalim pa naše sožalje!

Umrla je mati ubogih. Dne 16. marca smo pokopali Vabner Ano, posestnico iz Poč, vas Penoje, p. d. Anzekovo mamo, kakor smo jo vsi imenovali. Dopolnila je 72 let ter je bila 49 let zvesta žena ter gospodinja svojemu možu. Bog ji ni dal zadostnega števila svojih otrok, zato je skrbela za druge. Vzela je več rejencev ter jih vzgojila po krščanskih načelih. Bila je tudi zvesta članica Marijine družbe žen. Pogreb je vodil domači g. župnik ter je na pokopališču veliki množici ljudi orisal rajniško življenje. Naj ji sveti večna luč — vsem pa, ki jo pogrešajo, pa iskreno sožalje!

Smrt je kosila na Planini pri Sevnici. V tem letu je začela smrt po naši fari kositi, kakor ljudje že več let ne pomnijo. Lani smo imeli deset mrljcev, letos pa že doslej šest. Najprej se je oglasila v Visočah in vzela 85 letnega preužitkarja Mihaela Pajk. Rešila ga je večletnega trpljenja. — Od tod se je podala v Vejce in končala življenje 74 letnemu mlinarju in najstarejšemu planinskemu fantu Matiji Centrihu. — Iz Vejce je švignila v Meniško Podpečje in ustavila življenjsko pot 67 letnemu Mihaelu Gračnerju. — Iz Podpečja pa jo je mahnila v bližnje Brdo in zatisnila oči preužitkarici Heleni Gračnar, materi banovinskega svetnika in ravnatelja zdravilišča v Rogški Slatini. Bila je teta konjiškega arhidijakona g. Tovornika, ki je vodil tudi pogreb ob asistenci gg. domačega in šentvidskega župnika. — Kmalu nato se pojavi v trgu in v cerkveni hiši pretrga nit

Pri korpulentnih ljudeh se izkaže naravna »Franz-Josefova« grenka voda kot zanesljivo in prijetno delujoče sredstvo proti zaprtju, katere se uporablja brez posebne diete. »Franz-Josefova« grenka voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in trgovinah z mineralnimi vodami.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

nik mi je pripovedoval, da je neki švedski Andree hotel v balonu odpotovati na severni tečaj, pa se ni vrnil. — »Dobro,« pravi kralj in poda vojaku roko. »Ali je poročnik še kaj povedal?« — »Da, veličanstvo. On je še rekel, da je velika škoda, ker me tisti Andree takrat ni vzel s seboj!«

Nemški tanki. Vojaški strokovnjak »Press Association«, ameriške poročevalske agencije, poroča, da so angleške vojaške oblasti ugotovile, da so bili nemški tanki na vzhodni fronti določeni za boje na tej fronti in za »bliskovito vojno« sploh, nikakor pa ne za napad na Maginotovo črto. Čedalje bolj se kaže, da na nemški strani niso računali z vojno z Anglijo in Francijo. — Oklopi nemških bojnih

Vtem je zemlja zabobnela pod konjskimi kopiti. Aleksejevi hiši se je v diru bližala petdesetorica vojakov.

V naslednjem trenutku so se jezdeci že pojavili med dvoriščnimi vrati. Obklečeni so bili v sive plašče. Na glavah so imeli visoke kučme. Čez ramo so imeli vržene puške, ob sedlu pa so visele dolge sablje.

Na dvorišču so se konjeniki ustavili. Čakali so na častnikovo povelje.

»Prva četa sem!« je zaklical častnik in pokazal proti hlevu.

»A druga četa?« je vprašal četovodja.

»V cerkev!« je odgovoril častnik.

»V cerkev?« se je začudil Fedor. »V cerkvi boste imeli konje?«

»Zakaj pa ne?« se je zasmel rdečkar. »Boljšemu namenu cerkev še ni služila! Sicer pa se mi zdi, da ste tu zelo nazadnjaški. Ali nimate sovjetske šole?«

»Ne!« je odvrnila Karina, ki je medtem prišla k hlevu.

»Škoda!... No, pa ne boste dolgo brez nje. V svojem poročilu bom stavil predlog, naj vam takoj pošljejo potujočo boljševiško šolo, v kateri se boste vsi — stari in mladi — naučili, da je naš bog: človek.«

»Oprosti!« je pripomnil Fedor. »Jaz pa sem mislil, da je stroj vaš bog.«

Pripomba je rdečkarja spravila v zadrego. Zakašljal je, nato pa rekel:

»V nekem oziru imas prav. Stroj je naš bog, ker je na vrhu naše petletke.«

Nato se je spet obrnil k Alekseju.

»Aleksej, daj nam svojega sina! Zagotavljam te, da bomo iz njega ustvarili nekaj velikega. Škoda je takega bistrega mladeniča, da bi ostal navaden kmet.«

»Moj starejši sin se je vam zaupal,« je temno odvrnil oče, »in v resnici ste ustvarili iz njega nekaj velikega, da je postal ljudski komisar v Odesi.«

Častnik je ostrmel. Začudeno je pogledal sedaj Alekseja, sedaj Karino in Fedorja. Nazadnje se je ustavil s pogledom na Alekseja in je vprašal:

»Klavs Rišin je tvoj sin?«

»Da.«

Častnik se je nato obrnil k vojakom.

»Prva četa sem!« je zaklical.

Konjeniki, ki so medtem razjahali, so vlekli konje za uzde za seboj. Ko so bili vsi v hlevu, je častnik zavpil z močnim glasom:

»Prvega, ki bo kaj ukradel ali pokvaril na tej prištavi, bom dal obesiti! Ste razumeli?«

Vojaki so priklimali.

Častnik je dal še nekaj navodil, potem so šli on in Aleksejevi v hišo. Ko so prišli v veliko sobo, je vprašal: